

Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf
du collège des douze apôtres

Κάντε αυτό που σας αναλογεί με όλη την καρδιά σας

Από τον Πρεσβύτερο Ντίτερ Φ. Ούχτντορφ
Της Απαρτίας των Δώδεκα Αποστόλων

Conférence générale d'octobre 2025

Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Εμπιστευθείτε τον Σωτήρα και συμμετάσχετε υπομονετικά και επιμελώς στο να κάνετε αυτό που σας αναλογεί με όλη σας την καρδιά.

Πέρυσι, κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού στην Ευρώπη, επισκέφθηκα τον παλιό τόπο εργασίας μου, τη Γερμανική Αεροπορική Εταιρεία Lufthansa στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης.

Για την εκπαίδευση των πιλότων της, διαθέτουν αρκετούς εξειλιγμένους προσομοιωτές πτήσεως πλήρους κινήσεως που μπορούν να αναπαραστήσουν σχεδόν κάθε κατάσταση κανονικής πτήσεως και πτήσεως εκτάκτου ανάγκης. Κατά τη διάρκεια των πολλών ετών που ήμουν κυβερνήτης αεροπορικής εταιρείας, έπρεπε να περνάω μια πτήση ελέγχου στον προσομοιωτή πτήσεως κάθε έξι μήνες για να διατηρώ την άδεια κυβερνήτου μου σε ισχύ. Θυμάμαι καλά εκείνες τις έντονες στιγμές άγχους και ανησυχίας, αλλά και το αίσθημα της ολοκλήρωσης μετά την επιτυχία στις εξετάσεις. Ήμουν νέος τότε και αγαπούσα τη δυσκολία.

Κατά τη διάρκεια της επισκέψεώς μου, ένα από τα στελέχη της Lufthansa με ρώτησε αν θα ήθελα να ξαναδοκιμάσω και να πετάξω άλλη μια φορά στον προσομοιωτή 747.

Προτού προλάβω να επεξεργασθώ πλήρως την ερώτηση, άκουσα μια φωνή –που ακουγόταν εκπληκτικά σαν τη δική μου– να λέει: «Ναι, θα το ήθελα πάρα πολύ».

Μόλις είπα τις λέξεις, ένα τσουνάμι σκέψεων πλημμύρισε το μυαλό μου. Ήταν πολύς καιρός από τότε που είχα πετάξει ένα 747. Τότε ήμουν νέος και γεμάτος αυτοπεποίθηση κυβερνήτης. Τώρα έπρεπε να ανταποκριθώ στη φήμη μου ως πρώην επικεφαλής κυβερνήτης. Θα έφερνα τον εαυτό μου σε δύσκολη θέση μπροστά σε αυτούς

Mais il était trop tard pour faire marche arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engagions de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce

τους επαγγελματίες;

Όμως ήταν πολύ αργά για να υποχωρήσω, οπότε κάθισα στη θέση του κυβερνήτου, έβαλα τα χέρια μου στα οικεία και αγαπημένα χειριστήρια και ένιωσα, για άλλη μια φορά, τη χαρά της πτήσεως καθώς το 747 κατέβαινε με βρυχηθμό στον διάδρομο και απογειωνόταν προς τον γαλάζιο ουρανό.

Είμαι ευτυχής να πω ότι η πτήση ήταν επιτυχής, το αεροσκάφος παρέμεινε ανέπαφο και το ίδιο και η εικόνα που είχα για τον εαυτό μου.

Παρά ταύτα, η εμπειρία ήταν γεμάτη ταπεινοφροσύνη για εμένα. Όταν ήμουν στα καλύτερά μου χρόνια, οι πτήσεις είχαν γίνει σχεδόν δευτέρα φύση μου. Τώρα χρειαζόταν όλη μου η συγκέντρωση για να κάνω τα βασικά πράγματα.

Η ιδιότητα του μαθητού απαιτεί πειθαρχία

Η εμπειρία μου στον εξομοιωτή πτήσεως ήταν μία σημαντική υπενθύμιση ότι για να γίνετε καλοί σε οτιδήποτε – είτε πετάτε, κωπηλατείτε, ράβετε είτε μαθαίνετε – απαιτείται συνεπής αυτοπειθαρχία και εξάσκηση.

Θα μπορούσατε να περάσετε χρόνια αποκτώντας μία δεξιότητα ή αναπτύσσοντας ένα τάλαντο. Μπορεί να εργασθείτε τόσο σκληρά, ώστε να γίνει δευτέρα φύση σας. Όμως αν νομίζετε ότι αυτό σημαίνει ότι μπορείτε να σταματήσετε να εξασκείστε και να μελετάτε, σταδιακά θα χάσετε τις γνώσεις και τις ικανότητες που κάποτε αποκτήσατε με μεγάλο κόστος.

Αυτό ισχύει για δεξιότητες όπως η εκμάθηση μίας γλώσσας, το παίξιμο ενός μουσικού οργάνου και η πτήση ενός αεροσκάφους. Ισχύει επίσης για να γίνουμε μαθητές του Χριστού.

Με απλά λόγια, η ιδιότητα του μαθητού απαιτεί αυτοπειθαρχία.

Δεν είναι μια τυχαία προσπάθεια και δεν συμβαίνει κατά τύχη.

Η πίστη στον Ιησού Χριστό είναι χάρισμα, αλλά η λήψη της είναι μια συνειδητή επιλογή που απαιτεί τη δέσμευση όλης της «δύναμη[ς], το[υ] νου και τη[ς] ισχύ[ος]» μας. Είναι μια καθημερινή πρακτική. Κάθε ώρα. Απαιτεί συνεχή μάθηση και αποφασιστική δέσμευση. Η πίστη μας, που είναι η αφοσίωσή μας στον Σωτήρα, γίνεται δυνατότερη καθώς δοκιμάζεται έναντι

lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition que nous rencontrons dans la condition mortelle. Elle résiste parce que nous continuons de la nourrir, nous continuons de l'exercer activement, et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux platées débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous

της αντιθέσεως που αντιμετωπίζουμε εδώ στη θνητότητα. Αντέχει επειδή συνεχίζουμε να την τρέφουμε, συνεχίζουμε να την εφαρμόζουμε ενεργώς και δεν εγκαταλείπουμε ποτέ.

Από την άλλη, εάν αποτύχουμε να χρησιμοποιήσουμε την πίστη και την πειστική της δύναμη ενεργώντας επ' αυτήν, γινόμαστε λιγότερο σίγουροι για πράγματα που κάποτε θεωρούσαμε ιερά – λιγότερο σίγουροι για πράγματα που κάποτε γνωρίζαμε ότι ήταν αληθινά.

Πειρασμοί που ποτέ δεν θα μπορούσαν να μας προσελκύσουν, αρχίζουν να φαίνονται λιγότερο αποκρουστικοί και πιο ελκυστικοί.

Η φωτιά της μαρτυρίας του χθες μπορεί να μας ζεστάνει μόνο για λίγο. Χρειάζεται συνεχή θρέψη για να συνεχίσει να καίει λαμπρά.

Στην Καινή Διαθήκη, ο Σωτήρας δίδαξε μία παραβολή για έναν κύριο που έδωσε σε καθέναν από τους υπηρέτες του μία ιερή εμπιστοσύνη – μία ποσότητα χρημάτων που ονομάζονται τάλαντα. Οι υπηρέτες που χρησιμοποιούσαν επιμελώς τα τάλαντά τους τα αύξησαν. Ο υπηρέτης που έθαψε το τάλαντό του τελικώς το έχασε.

Το μάθημα; Ο Θεός μας δίνει χαρίσματα – γνώσεως, ικανότητας, ευκαιρίας – και θέλει από εμάς να τα χρησιμοποιήσουμε και να τα ενισχύσουμε, ώστε να μπορούν να μας ευλογήσουν και να ευλογήσουν τα άλλα τέκνα Του. Αυτό δεν συμβαίνει, αν βάλουμε αυτά τα δώρα ψηλά σε ένα ράφι σαν ένα τρόπαιο που θαυμάζουμε από καιρού εις καιρόν. Τα χαρίσματά μας μεγαλύνονται και πολλαπλασιάζονται μόνο όταν τα χρησιμοποιούμε.

Είστε χαρισματικοί

«Μα Πρεσβύτερε Ούχτντορφ» θα μπορούσατε να πείτε «δεν έχω χαρίσματα ή ταλέντα – τουλάχιστον, κανένα που να είναι τόσο πολύτιμο». Ίσως κοιτάζετε άλλους των οποίων τα χαρίσματα είναι προφανή και εντυπωσιακά και αισθάνεστε αρκετά συνηθισμένοι εν συγκρίσει με αυτούς. Θα μπορούσατε να υποθέσετε ότι στην προγενή ύπαρξη, την ημέρα της μεγάλης ποικιλίας χαρισμάτων και ταλάντων, το πιάτο σας φαινόταν θλιβερά αραιό – ειδικώς συγκρινόμενο με τα στοιβαγμένα και υπερπλήρη πιάτα άλλων.

Ω, πόσο θα ήθελα να μπορούσα να σας αγκαλιάσω και να σας βοηθήσω να καταλάβετε αυτήν τη μεγάλη αλήθεια: Είστε ένα ευλογημένο ον του φωτός, το παιδί-πνεύμα ενός άπειρου

un potentiel qui dépasse votre imagination.

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;
trouver des raisons d'être joyeux ;

être un artisan de paix ;
remarquer les petits miracles ;
faire des compliments sincères ;
pardonner ;
se repentir ;
persévérer ;
expliquer les choses simplement ;
interagir positivement avec les enfants ;
soutenir les dirigeants de l'Église ;
savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre

Θεού! Και φέρετε μέσα σας ένα δυναμικό που ξεπερνά τη δική σας ικανότητα να φαντασθείτε.

Όπως έχουν παρατηρήσει οι ποιητές, έρχεστε στη Γη «σύροντας σύννεφα δόξας»!

Η ιστορία της καταγωγής σας είναι θεϊκή, το ίδιο και ο προορισμός σας. Αφήσατε τους ουρανούς για να έλθετε εδώ, αλλά οι ουρανοί δεν σε εγκατέλειψαν ποτέ!

Είστε κάθε άλλο παρά συνηθισμένοι.

Είστε χαρισματικοί!

Στο Διδαχή και Διαθήκες, ο Θεός δήλωσε:

«Υπάρχουν πολλά χαρίσματα, και σε κάθε [άτομο] έχει δοθεί ένα χάρισμα με το Πνεύμα του Θεού.

»Σε μερικούς έχει δοθεί ένα, και σε μερικούς έχει δοθεί άλλο, [και] ώστε όλοι να ωφεληθούν από αυτά».

Μερικά από τα χαρίσματά σας απαριθμούνται στις γραφές. Πολλά δεν απαριθμούνται.

Όπως είπε ο προφήτης Μορόνι: «Να μην αρνείστε τα χαρίσματα από τον Θεό, γιατί είναι πολλά, και έρχονται από τον ίδιο Θεό». Θα μπορούσαν να εκδηλωθούν με «διάφορο[ς] τρόπο[ς]... όμως είναι ο ίδιος Θεός που ενεργεί τα πάντα στους πάντες».

Μπορεί να είναι αλήθεια ότι τα πνευματικά μας χαρίσματα δεν είναι πάντοτε φανταχτερά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι λιγότερο σημαντικά. Μπορώ να σας αναφέρω μερικά πνευματικά χαρίσματα που έχω παρατηρήσει σε τόσα πολλά μέλη σε όλον τον κόσμο; Σκεφθείτε αν έχετε ευλογηθεί με ένα ή περισσότερα χαρίσματα όπως:

Να δείχνετε συμπόνια.

Να παρατηρείτε ανθρώπους που παραβλέπονται.

Να βρίσκεται λόγους για να είστε χαρούμενοι.

Να είστε ειρηνοποιοί.

Να παρατηρείτε μικρά θαύματα.

Να κάνετε ειλικρινείς φιλοφρονήσεις.

Να συγχωρείτε.

Να μετανοείτε.

Να αντέχετε.

Να εξηγείτε τα πράγματα απλά.

Να συνδέεστε με τα παιδιά.

Να υποστηρίζετε ηγέτες της Εκκλησίας.

Να βοηθάτε τους άλλους να γνωρίζουν ότι ανήκουν κάπου.

Ίσως να μην δείτε αυτά τα χαρίσματα να εμφανίζονται στην επίδειξη ταλέντων τομέως.

paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées ».

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste compatissant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir

Όμως ελπίζω να μπορείτε να δείτε πόσο πολύτιμα είναι για το έργο του Κυρίου και πώς θα μπορούσατε να έχετε αγγίξει, ευλογήσει ή ακόμη και σώσει ένα από τα τέκνα του Θεού με τα χαρίσματά σας. Θυμηθείτε: «Με μικρά και απλά πράγματα πραγματοποιούνται σπουδαία πράγματα».

Επομένως, ο καθένας μας ας κάνει αυτό που του αναλογεί.

Κάντε αυτό που σας αναλογεί

Αγαπημένοι αδελφοί και αγαπημένες αδελφές μου, αγαπητοί φίλοι, προσεύχομαι ώστε το Πνεύμα να σας βοηθήσει να αναγνωρίσετε τα χαρίσματα και τα таланτα που σας έχει δώσει ο Θεός. Τότε, όπως οι πιστοί υπηρέτες στην παραβολή του Κυρίου, ας τα αυξήσουμε και ας τα μεγαλύνουμε.

Θα έλθει η ημέρα κατά την οποία θα σταθούμε εμπρός στον συμπονετικό Πατέρα μας στους Ουρανούς για να δώσουμε απολογισμό της επιστασίας μας. Θα θέλει να μάθει τι κάναμε με τα χαρίσματα που μας έδωσε – συγκεκριμένα, πώς τα χρησιμοποιήσαμε για να ευλογήσουμε τα τέκνα Του. Ο Θεός γνωρίζει ποιοι είμαστε πραγματικά, ποιοι είμαστε σχεδιασμένοι να γίνουμε και έτσι οι προσδοκίες Του για εμάς είναι υψηλές.

Όμως δεν αναμένει από εμάς να κάνουμε κάποιο μεγάλο, ηρωικό ή υπεράνθρωπο άλμα για να φθάσουμε εκεί. Στον κόσμο που Εκείνος δημιούργησε, η ανάπτυξη συμβαίνει σταδιακά και υπομονετικά – αλλά επίσης με συνέπεια και αδιάκοπα.

Θυμηθείτε, είναι ο Ιησούς Χριστός που ήδη έκανε το υπεράνθρωπο μέρος που του αναλογούσε, όταν νίκησε τον θάνατο και την αμαρτία.

Ο ρόλος μας είναι να ακολουθούμε τον Χριστό. Είναι καθήκον μας να αποστραφούμε την αμαρτία, να στραφούμε προς τον Σωτήρα και να βαδίσουμε στην οδό Του, ένα βήμα τη φορά. Καθώς το κάνουμε αυτό, επιμελώς και πιστώ, τελικώς αποτινάσσουμε τα δεσμά των ατελειών και των ελαττωμάτων και σιγά-σιγά εξευγενίζομαστε μέχρι εκείνη την τέλεια ημέρα κατά την οποία θα τελειοποιηθούμε εν Χριστώ.

Οι ευλογίες είναι εφικτές. Οι υποσχέσεις είναι έτοιμες. Η πόρτα είναι ορθάνοιχτη. Είναι επιλογή μας να εισέλθουμε και να ξεκινήσουμε.

Η αρχή μπορεί να είναι μικρή. Όμως αυτό είναι εντάξει.

Εκεί όπου η πίστη είναι ασθενής, ξεκινήστε με την ελπίδα στον Ιησού Χριστό και στη δύναμή

de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peuvent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous rendre célestes.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Του να καθαρίσει και να εξαγνίσει.

Ο Πατέρας μας ζητεί να προσεγγίσουμε αυτή τη δυσκολία της πίστεως και της ιδιότητος του μαθητού όχι ως περιστασιακοί περιηγητές αλλά ως ολόψυχοι πιστοί, οι οποίοι αφήνουν πίσω και εγκαταλείπουν τη Βαβυλώνα και στρέφουν την καρδιά, τον νου και τα βήματά τους προς τη Σιών.

Ξέρουμε ότι οι προσπάθειές μας από μόνες τους δεν μπορούν να μας κάνουν επουράνιους. Όμως μπορούν να μας κάνουν πιστούς και αφοσιωμένους στον Ιησού Χριστό και Εκείνος μπορεί να μας κάνει επουράνιους.

Χάρη στον αγαπημένο μας Σωτήρα, δεν υπάρχει κανένα σενάριο που να μην οδηγεί σε νίκη. Αν εναποθέσουμε την ελπίδα και την πίστη μας σε Αυτόν, η νίκη μας είναι εξασφαλισμένη. Μας υπόσχεται πρόσβαση στην ισχύ Του, στη δύναμή Του, στην άφθονη χάρη Του. Βήμα προς βήμα, λίγο-λίγο, θα πλησιάζουμε ακόμη περισσότερο τη μεγάλη και τέλεια εκείνη ημέρα, όταν θα ζούμε μαζί Του και με τους αγαπημένους μας σε αιώνια δόξα.

Για να φθάσουμε εκεί, πρέπει να κάνουμε αυτό που μας αναλογεί σήμερα και κάθε ημέρα. Είμαστε ευγνώμονες για τα βήματα που κάναμε χθες, αλλά δεν σταματούμε εκεί. Γνωρίζουμε ότι έχουμε ακόμη πολύ δρόμο να διανύσουμε, αλλά δεν αφήνουμε αυτό να μας αποθαρρύνει.

Αυτή είναι η ουσία αυτού που είμαστε – ως οπαδοί του Ιησού Χριστού.

Παροτρύνω και ευλογώ κάθε μέλος της Εκκλησίας, και όλους όσοι επιθυμείτε να είστε μέρος αυτής, να εμπιστευέστε τον Σωτήρα αρκετά ώστε να συμμετάσχετε, υπομονετικά και επιμελώς, στην επιτέλεση αυτού που σας αναλογεί με όλη την καρδιά σας – ώστε η χαρά σας να είναι πλήρης και ώστε μια ημέρα να λάβετε όλα όσα έχει ο Πατέρας. Για αυτό δίδω μαρτυρία στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.